

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 16. Quid si duo Ministri conficiant idem Sacramentum, & intentiones eorum se mutuò respicientes, sibi contrariantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42545

cramenti, eo quod Christus verum Matrimoniū fideliū immediate elevārit ad rationem Sacramenti, nam Concilia dicunt absolute, quod Matrimonia fideliū sunt Sacra menta; & favet Inn. III. Cap. Quanto, De divortiis, Esi Matrimonium verum inter infideles existat, non tamen est ratum: inter fideles autem verum & ratum existit, quia Sacramentum fidei, quod semel est admissum, nunquam amittitur, sed ratum efficit conjugii Sacramentum. Utraque sententia est probabilis, uti Autatores utrimque citati fatentur.

74. Q. 16. Quid dicendum sit, si duo Ministri confiant idem Sacramentum, & intentiones eorum se mutuo respicientes, sibi contrariantur: v. g. Si Titius sit confessus Cajo & Sempronio, petatque ab utroque absolvī, hi autem putent non debere absolutē dari duas absolutiones, ideoque Cajus sic formet intentionem, intendo absolvere, si Sempronius non absolvat; & contrā Sempronius sic formet, intendo absolvere, si Cajus non absolvat. Rz. Neuterum conficeret Sacramentum, nam vel uterque conficit, vel neuter, uti recte Suar. d. 23. l. 3. ad 3, quia est eadem de utraque ratio, atqui uterque non conficit, ergo. Prob. min. Si uterque conficit, ergo conditio utriusque purificatur, quia uterque non vult conficerē, nisi sub conditione purificanda; sed si conditio utriusque purificetur, neuter conficit, quia conditio utriusque est, ut alter non conficiat, ergo si uterque conficit, uterque non conficit: & è corā, si neuter conficit, ergo conditio utriusque purificatur, quia conditio erat, si alter non conficeret, sed si conditio utriusque purificetur, uterque cōficit, quia tum intērio utriusque est absolutio, adeoque sufficiens;

siciens, ergo si neuter conficit, uterque conficit: Item, si Cajus conficit, Sempronius non conficit, quia tum tantum intendit confidere Cajus. si Sempronius non conficiat, sed si Sempronius non conficit, Cajus etiam non conficit, cum sic eadem de utroque ratio, ergo si Cajus conficit, Cajus non conficit; & idem est de Sempronio. Itaque quidquid dicas, sequitur utraque pars contradictionis, ergo uterque habet intentionem nullam, utpote trahentem contradictoria. Similiter si Cajus diceret, intendo, si Sempronius 75. intendat; & Sempronius diceret, intendo, si Cajus non intendat, utriusque intentio esset nulla, quia utriusque intentio etiam est mediata reflexiva supra seipsum, & se ponendo se destruit, quia habet mediata pro conditione negationem suum, nam intentio Caji habet pro conditione intentionem Sempronii, quae pro conditione habet negationem intentionis Caji, ergo intentio Caji habet mediata pro conditione negationem suum: è contraria intentio Sempronii habet pro conditione negationem intentionis Caji, quae tamen intentio Caji valet, si valeat intentio Sempronii, ergo si intentio Sempronii valeat, intentio Sempronii non valet, quia pro conditione habet, si non valeat intentio Caji. Denique si Cajus dice- 76. ret, intendo, si Sempronius intendit; & Sempronius vicissim, intendo, si Cajus intendit, si sint strictè conditionales, neutra valet, quia re ipsa dicunt, intendo, si intendo, quod non est simpliciter intendere; ergo ut valent, Td si, non debet significare conditionem strictè dictam: cuius ratio ulterior est, quia coaditio debet esse naturam prior conditionate, non potest autem neque res ea-

E §

dem

dem seipſā, neque duæ res pro eodem ſigno eſſe
mutuò naturâ priores. Itaque ut valeat utraq[ue]
intentio, & ab utroque cōficiatur Sacramentum,
debet uterque intendere confidere Sacramen-
tum, vel absolute, ſine rēſpectu ad invicem; vel
quasi conditionatè, veluti dicendo, *volo confidere,*
quia tu etiam confidis; vel ſub coadiuſione, ſi alter
prius non confeceſit, & hoc posteriore modo
debet formare intentionem neo-priſbyteri
confeccantes eandem hoſtiā cum Epifcopo;
Suar. Dicāſt. de Bapt. d. 1. n. 157

77. Q. 17. Quid fieret, ſi baptizans cum baptizando
replicaretur Coloniæ & Leodii, Coloniæ autem bapti-
zaret cum debita intentione, ſed Leodii cum nullā in-
tentione vel cum insufficiente. R. Suppoſito caſu,
Baptismus Coloniæ factus eſſet validus, Leodii
autem factus eſſet invalidus: unde homo ille ab-
ſolute eſſet baptizatus & acciperet gratiam, ut
recte Bernal. n. 80.

78. Q. 18. Quid præterea ſit addendum circa in-
tentionem conditionatam. R. ſeqq.

§. 1. Conditiones poſſant eſſe intrinſecæ vel
extrinſecæ Sacramento: tum ſunt intrinſecæ, ſi
ex natura rei iñſiat; ſuntque illa omnia, que re-
quirit valor Sacramenti, tam ex parte ſuſcipien-
tis quam conficieatis: & h[ic] conditiones imbi-
buntur in intentione, qui enim alicui confeſt Sa-
cramentum, intendit confeſſare, ſi alter ſit capax;
ſi ipſe potestatem habeat &c. hinc foret otiosum
& peccatum veniale tales conditiones ſine iusta
cauſa addere: ſi tamen eſſet prudens dubium,
v.g. an moribundus ſincere doleat, addi debe-
ret, aſſolvo te, ſi capax es, ſi doles &c. Condi-
tiones extrinſecæ ſunt, ſinē quibus Sacramentum
poſſet